

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף כב.

ואש משל ציבור, עי' בחי' הגרי"ז שהקשה מה שייך באש בעלות של ציבור.

מה מזבח שלא נשתמש בו הדיוט, עי' חת"ס או"ח מ' שהכוונה שנקנו ממועות הלישכה שלא נשתמש בו הדיוט, ועי' תוס' שאנץ תו"כ ו' ה' ועי' מנחת אברהם.

שלא נשתמש בו הדיוט, עי' תוספתא מגילה ב' י' שאין עושים כלי שרת מדבר הנעשה תחילה להדיוט, וכן פסק הרמב"ם בית הבחירה א' כ', ועי' פרשת דרכים יב' ובקובץ שיעורים ח"ב כה' שזהו חסרון בעשייה לשמה, ויש עוד דין שתשמיש הדיוט אוסרתם ובזה יליף עצים ממזבח.

ועי' במפרשים עה"ת איך יעקב עשה מצבה אחר שישן עליה, עי' פירוש הטור דבבמה מותר, ועי' חת"ס או"ח סי' מ', ובפי' עה"ת, ועי' מנחת חינוך קומץ המנחה מ' ובמקור ברוך ח"א סי' ב'.

איכא בנייהו חדתי, ועי' בלח"מ איסו"מ ו' ב' שגם ר"א בן שמוע מודה שצריך להיות משל ציבור, אלא שהוסיף שצריך שלא יהיה משל הדיוט, ועי' מלבי"ם ויקרא א' נד'.

כשרה, ועי' רמב"ם פסוהמ"ק יא' כח' שצריך להקטיר שניהם כאחת, עי' בליקו"ה בזבח תודה הטעם לזה, ועי' בחזו"א כט' כא' דגם אם יחלקם ויקריבם כל אחד בפנ"ע עולין.

בלילה עבה ובלילה רכה, עי' רש"י ותוס' דהרבה שמן זו ב"ע, וקצת ב"ר, וברמב"ם פירש להיפך.

והן בולעות זו מזו, ואז נפסל מטעם ריבוי השמן, ועי' רע"ב ותו"ט שפירשו טעמים אחרים, ועי' רמב"ן חולין כג:.

רואים אותו כאילו הוא מים, ועי' תוס' בזבחים עז: למה הותר לזרוק את הדם על המזבח, ועי' ח"י הגרי"ז.

הדבר ידוע שדמו של פר מרובה מדמו של שעיר, עי' רש"י, וביאר הגרי"ז דעיקר הראיה אינה ממה ששמו כן, אלא ממה שמועילה הזריקה, ונקראת זריקת דם שעיר, ועי"ש מה שביאר לפי זה את הגמרא בתמורה ה: דתלי דין זה במחלוקת אחרת.

ע"ב

מכאן לעולין שאין מבטלין, וטעם הדבר עי' בר"ן נדרים נב. דכשאינן הבדל ביניהם אין הרוב מחליש ומבטל את המיעוט אלא אדרבה מעמידו ומחזקו.

תוד"ה מכאן, במה שהקשו דתיפו"ל משום שמצוות אין מבטלות זו את זו, ע"ע טהרת הקודש עולת שלמה ושפת אמת.

ור"י סבר מכאן למין במינו שאינו בטל, ועי' תוס' שזה הכל בתערובת לח בלח ולא ביבש ויבש, ועי' תוס' בזבחים עג. וביבמות פב. שביארו טעם הדבר, ועי' ח"י הגרי"ז שיש לחלק בין לח בלח שצריך להגיע לדין ביטול, ליבש ביבש שרק אזלינן בתר רוב.

כג.

כל שהוא מין במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו וכו', ועי' חמדת דניאל שפירש דגדר הדבר הוא שבמין במינו לא נאמר שההיתר נהיה איסור אלא רק שהאיסור לא בטל, ולכן בשאינו מינו המבטלו אין צריך רק כנגד האיסור, ועי' מקדש דוד לג' ב' שגם לחכמים יש נ"מ בדין זה כגון אם נתערבו גם בדם עולין וגם בדם חולין עי"ש.

תוד"ה הוא, עי' בשיטמ"ק מה שתירץ ועי' בחי' הגרי"ז מה שהקשה על דבריו.

שלא יקבע לה שמן כחברותיה, ועי' רש"י דהוא קודם הקמיצה אבל לא לאחריה, עי' שפ"א, ועי' ח"י הגרי"ז שגם לאחריה אסור לשים הרבה שמן שלא תצא מכלל "חריבה".

קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים מהו, עי' ב' פירושים ברש"י בבאור הספק, ועי' טהרת הקודש, ע"ע תוס' איך שביארו, עי' שיטמ"ק על דבריהם, ע"ע רמב"ם וראב"ד פסוהמ"ק ג' יז' בבאור הספק, עי"ש אבן האזל, ועי' חזו"א כט' יב-יג'

"החיזוק היומי"

הנה **במוצאי מנוחה** אנו מתחילין באמירת הסליחות שהוא כמו ימי ביקור הקרבן, ובר"ה אנו כאילו מעלין עצמנו כקרבת לפני ה', וידוע מה שדרשו האחרונים שההצלחה בדין תלויה באתם נצבים כולכם היום היינו כל כלל ישראל באחדות מופלאה וזה נקנה ע"י שכל אחד רואה מעלת חבירו ולא בחסרוננו, ועל הליץ הרבי ר' אלימלך ש"עולין אין מבטלין זה את זה" שמי שרוצה לעלות לרצון לפני ה' אינו מבטל את חבירו, אלא להיפך.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.